

Paikallistasolla vaikutetaan?

Laaja-alainen yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja osallistuminen on ollut ja on edelleen pannassa. Tämä yleinen trendi on myös maankäytön suunnittelijoiden hyvin tuntema totuus. Ihmisten kiinnostus kohdistuu perheeseen ja lähiympäristöön. Aktiivisesta osallistumisesta ollaan kiinnostuneita vain silloin, kun asia liittyy riittävän läheisesti omaan reviiiriin tai harrastuspiiriin. Lukuisat puisto- ym. asemakaavakiistat ovat tästä tyypillinen esimerkki. Riippumatta niiden lopputuloksesta, on moni kaavakiista toiminut ponnahduslautana useammalle kuin yhdelle kunnalliselle luottamushenkilölle.

Yhdenasian ajajien sijaan laaja-alaisesta yhteiskunnallisesta kokonaisuudesta kiinnostuneista saati siihen vaikuttamaan pyrkivistä on jatkuva pula. Tähän ovat joutuneet sopeutumaan erityisesti poliittiset puolueet ja koko valtakunnantason yhteiskunnallinen päätöksenteko. Tavallisimmaksi syntipukiksi on haettu joukkoviestimet, eikä täysin aiheetta, sillä toki ne omalla toiminnallaan edesauttavat tätä kehitystä. Niissä huomio kiinnitetään henkilöihin, heidän käyttäytymiseensä – korostetaan henkilökemioita ja suhteita asioiden sijaan – kuka sopii leikkimään hallituksessa kenenkin kanssa. Eipä siis ihme, jos kansalaiset valitessaan päättäjiä valitsevat niitä, jotka ovat tuttuja edes television tai iltapäivälehtien palstoilta, mottona ”Kyllähän se eduskunnassa pärjää, kun kerran kymppitonissakin!”

Seuraavaksi julkisuuskonstin purevuus on koetteilla europarlamenttivaaleissa sekä lööppien tämän vuoden kestoykkösaikaisessa eli presidenttipelissä. Jos kansalaisten kiinnostus äänestämiseen onkin ollut laskussa, ei se välttämättä merkitse

sitä, etteikö vaikuttaminen esimerkiksi mielipidemittausten kautta olisi nousussa. Onko amerikkalaistyyppinen vaikuttaminen nousussa meilläkin ja jatkossa hallitus testaa poliittisia aloitteitaan ja korjaa niitä jatkuvasti suosiolukujen mukaan? Jää nähtäväksi, missä vaiheessa tällainen gallup-vaikuttaminen muuttuu meillä todellisuudeksi.

Positiivisena ja todellisena paikallistason vaikuttamisen tärkeys tuli esille UNCHS Habitatin yleiskokouksessa Nairobissa, jossa jälleen kerran tuli selvästi esille, että kehitysmaiden asumis- ja muita kipeitä ongelmia ei pystytä ratkaisemaan keskusjohtoisesti, vaan tarvitaan ripeästi toimiva paikallishallinto. Pohjoismaiselle kunta- ja kylätason demokratialle olisi todelliset markkinat, mutta miten ohitetaan keskitetty ohjausjärjestelmä? Meillä itsestään selvyudeksi koettu vaikuttamisen keino on useimmissa maissa valitettavasti kaukainen satumaa.

Ilahduttavana asiana voi todeta kotimaasta sen, että ihmisten kiinnostus oman ammattitaitonsa kehittämiseen on aidosti kasvussa. Tuoreena esimerkkinä tästä olivat Oulussa pidetyt Maanmittauspäivät, joiden ennätysellinen osanotto kielii tarpeesta täydennyskoulutukseen. Samalla sen pitäisi olla merkinä työnantajille siitä, että henkilöresurssien sääntämistä on pakko alkaa kompensoida ammattitaitoa ja koulutusta lisäämällä. Oulusta erityisen positiiviseksi piirteeksi kannattaa nostaa myös erityisen aktiivinen osallistuminen luennoille. Omaehtoisuuden tärkeydestä Maanmittauspäivät antaa sikäläkin hyvän käsityksen, että yli tuhannesta osanottajasta suuri osa osallistui myös koulutuksensa kustannuksiin – joko kokonaan tai osittain. Muistavatko työnantajat arvostaa tällaista

tiedonjanoa?

Tämän *Maankäytön* erääksi teemaksi on nostettu kiinteistöoppi ja siihen liittyvät aiheet. Lainsäädännön muutoksista ja kansainvälisistä virtauksista johtuen maanmittauksen tällä osa-alueella onkin tapahtumassa enemmän kuin pitkiin aikoihin. Kuluvan vuoden kiinnostavia kysymyksiä on mm. se, miten kiinteistörekisterien yhdenmukaistaminen tapahtuu ja saadaanko se toteutettua suunnitellussa aikataulussa. Toinen samaan kokonaisuuteen liittyvä kysymys on eduskunnan uuden maankäyttö- ja rakennuslain käsittelyn yhteydessä hyväksymä ponsi, joka edellyttää, että kaavojen toteuttamiseen ja niiden kustannusten jakautumiseen liittyvät selvitykset aloitetaan pikaisesti rakennuslakitoimikunnan ehdotuksen mukaisesti. Siinä todellista paikallistason kehittämistyötä myös maanmittaureille. Olisiko tässä suoran osallistumisen paikka?

MARKKU VILLIKKA
päätoimittaja